Dit is een mager resultaat, doch men troost zich met de gedachte, dat men in Bazel een 60 jaren geleden ook zoo gehandeld heeft en daardoor in het bezit kwam van eenige theologen die geschikt waren, om een theologische leerstoel te bezetten en die zich het Evangelie van Christus niet schaamden.

Het wordt in Duitschland al een belangrijke schrede voorwaarts genoemd, namelijk in de kringen van menschen, die het goede voor kerk en vaderland zoeken, dat het consistorium van de Rijnprovincie geweigerd heeft, het program van den »Feriencursus" in het kerkelijk ambtsblad te publiceeren. Dit is zeker voor de Bonner hoogleeraren in de godgeleerdheid eene bittere pil geweest. De liberalistische pers heeft van die weigering haast geen melding gemaakt, maar er blijkt toch duidelijk uit, dat de mannen die de kerk besturen, niet homogeen zijn met de mannen, die de theologische leerstoelen bezet houden. Zoo ver is het nu gekomen, dat een consistorium niet meer in staat is de uitdrukkelijk voor zijne predikanten bestemde voordrachten van de theologen der landsuniversiteit aan te bevelen, maar door deze te ignoreeren, zijn geweten moet vrij maken. De ontgoocheling in het vorige jaar was te groot. Men had van de vacante cursussen verwacht, dat zij de belangen van de predikanten en van de landskerk zou bevorderen, doch in plaats daarvan is de grootste verwarring en onrust voor het kerkelijke leven geoogst, geheel afgezien van de geringe wetenschappelijke beteekenis van gene referaten. Wij verstaan het, dat het consistorium zich ditmaal van meetaf terugtrok, ofschoon de namen van Meinhold en Graf op het program niet voorkomen. Zooveel moet uit dit nieuwste feit afgeleid worden, dat de verhouding tusschen theologie en kerk zeer krank geworden is. Het is hoog tijd, dat de vertegenwoordigers der moderne wetenschap eindelijk tot het inzicht komen, dat zij geen »staatsambtenaren" zijn, welke geen plichten voor het volk en voor de volkskerk hebben te vervullen, maar alleen voor »de vrije wetenschap" hebben te leven. Hare roeping is veelmeer voor haar deel aan den bouw der kerk mede te werken, niet haren opbouw te verhinderen en geen verwarring binnen hare muren te stichten. Het onzinnig drijven der theologische wetenschappen moet een einde nemen, zullen niet de theologische faculteiten groote schade lijden. Of zouden zij kunnen bloeien wanneer zij, die het kerkbestuur in handen hebben, eene afkeerige houding tegenover haar aannemen zelfs voor haar waarschuwen? Aldus laat, zich de *Allgem. Ev. Luth. Kirchenzeitung* hooren, een orgaan dat het gevoelen van de positieve Lutherschen in den regel goed vertolkt.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

DE WAGENMAKER.

III.

BIJ DEN DOKTER.

't Is noodig dat we intusschen den lezer zeggen wie de dokter was en van wie hij bezoek ontving.

De man die den naam van »den dokter" droeg was iemand in heel den omtrek welbekend. Dat wil zeggen, men wist waar hij woonde, dat hij voor dokter doorging en ook steeds bereid was — doch niet voor niemendal — menschen en beesten van hun kwalen en gebreken zoo mogelijk te genezen. Ook verkocht hij allerlei geneesmiddelen, zalven om het haar te doen groeien, behoedmiddelen tegen de koorts en weer andere tegen de veeziekte en ik weet niet wat al meer. Verder vertelde men dat hij waarzeggen en zelfs tooveren kon en dat hem dit veel geld opbracht. Ook werd verhaald, dat hij een zoon was van zeer rijke ouders, dat hij had gestudeerd en veel gereisd en nog vele andere dingen. Wat van dit alles waar was, durf ik niet zeggen. Zeker is, dat de dokter, of wat hij dan was, veel toeloop had van zieke menschen en dieren, (de laatsten kwamen onder geleide), soms veel geld verdiende en ook dat hij vaak bezoek kreeg van menschen, die blijkbaar niet graag gezien werden. Wat de dokter met het geld deed dat hij zoo verkreeg wist niemand. Aan mooie kleeren gaf hij 't niet uit; ook niet voor vrouw en kinderen, wijl hij die niet had. En zijn huis geleek veel op een grooten bouwval waarin hij woonde met slechts één knecht tot zijn hulp, welke man ook den tuin verzorgde. Sluw en listig was de dokter zeker en denkelijk ook tamelijk rijk. Echter bezat hij groote begeerte naar nog meer, en als hij iets verdienen of winnen kon liet hij het nooit.

Dit laatste wisten ook zijn bezoekers en had hen tot hem gedreven. De een van hen, de man die in den wagen had gezeten, was werkelijk een generaal, en wel de Spaansche veldoverste Vives, in dienst van Zijn Keizerlijke Majesteit Karel V. Deze hoofdman lag met een aantal troepen in het Wurtembergsche, in Zuid-Duitschland.

Nu hebben we reeds gehoord, hoe keizer Karel allesbehalve tevreden was over het voorstel van de vrije rijksstad Constanz, die voor zich vrijheid wenschte om binnen haar muren de leer des Evangelies te laten prediken, ongehinderd. Op den Rijksdag had men eigenlijk niets zekers besloten, en zoo was de zaak dan voorloopig gebleven zooals zij was. Maar mochten, zooals we zagen, de Constanzers daar vrede mee hebben, niet alzoo hun tegenstanders, en vooral niet de keizer. Had hij ook op den Rijksdag niet veel gezegd, des te meer had Karel gedacht, en zich voorgenomen den Constanzers hun stoutheid, zooals hij 't beschouwde, betaald te zetten. Karel achtte de »ketterij" een gevaar voor zijn land en de bisschoppen en andere geestelijke heeren brachten hem aan 't verstand, dat het zijn plicht was in die kettersche stad orde op de zaken te stellen. Hij, als keizer, moest waken voor het ware geloof, 'twelk natuurlijk geen ander was dan dat der Roomsche kerk. En Karel gaf aan dien raad te gretiger gehoor, daar zijn belang dit meebracht. De Constanzers zouden het voortaan niet meer wagen iets voor te stellen dat hem, den machtigen keizer, die over zoovele landen en rijken heerschte, mishaagde.

De beste weg om tot zijn doel te geraken was, zoo meende Karel, de stad door zijn troepen te laten bezetten. Dan kon hij de burgers dwingen. We weten hoe later Karels zoon Philips in de Nederlanden evenzoo deed. Nu lag, als ik zei, generaal Vives met zijn troepen in Wurtemberg, en Karel, die hem kende als een wakker en betrouwbaar man, liet den veldheer bij zich komen en gaf hem last zich van Constanz meester te maken. Dit moest echter zoo stil mogelijk voorbereid en uitgevoerd worden. Want lekte de aanleg uit of trok men openlijk tegen de stad op, dan zouden de Constanzers hulp kunnen krijgen, zich verdedigen en kon alles misloopen. Viel men hen onverhoeds op 't lijf, dan was er alle kans de stad te bemachtigen eer iemand er op verdacht was. En dan kon de keizer zijn zin doorzetten en wie er wat tegen had kon toch niets uitvoeren. Aan den generaal werd een groote belooning toegezegd als hij den aanslag behoorlijk en gelukkig volbracht.

AAN VRAGERS.

Op de vraag, waarom het getal *elf* soms het »malle nummer" wordt genoemd, weten we geen beter antwoord dan dit:

Een elf is een fabelachtig wezen, en van de familie der kaboutermanneties en aardmannetjes, waaraan onze heidensche voorouders, de Germanen, geloofden. De elf was een vroolijk dansend schepseltje, dat zich vrij dol en dwaas kon aanstellen. Op die elf wordt gedoeld, en *niet* op 't getal, als men spreekt van het malle, dat is het dwaze, gekke nummer.

Mocht iemand een betere verklaring weten, dan hoop ik dat hij die geven zal, niet zooseer wat de elven of geesten betreft, maar de uitdrukking bovengenoemd. Zeker is, dat »elf" al zeer vroeg de beteekenis had van dwaas of zot. Zoo bestaat er een oud versje, een gesprek tusschen den leerling Aernout en zijn meester. Daarin komt o. a. dit voor:

Meester: »Aernout, spelt mij elve!"
Aernout: »Gewisselic, ghy syt het selve."

Hieruit blijkt tevens, dat er vóór eeuwen al sommige even lompe, onbeschofte kinderen waren als nu.

Op een tweede vraag, of men in ons land ook wilde katten vindt, moet ik antwoorden: 1. dat alle katten, ook de Nederlandsche, wel eens wat wild kunnen zijn; 2. dat zoover ik weet, de eigenlijke »wilde kat" hier niet huist, wel in Duitschland nog; 3. dat men hier wel in boschrijke streken, in 't wild levende katten aantreft, maar die stammen denkelijk van tamme af en zijn dus eigenlijk *verwilderd*.

CORRESPONDENTIE.

J. F. L. te A. We kunnen nu spoedig 't antwoord geven, doch verzoeken nogmaals u en anderen lezers er op te letten, dat als de vrager zijn naam niet noemt, er ook geen antwoord op zijn vraag kan worden gegeven.

HOOGENBIRK.

Een woord van wijlen Ds. J. J. A. PLOOS VAN AMSTEL,

Predikant te Reitsum.

Aan alle betrekkingen of belangstellende vrienden en vriendinnen in Christus, die in meerdere of mindere mate het beginsel der waarheid naar de belijdenis zijn toegedaan.

U, mijne familie, roep ik bij dezen toe:

Beproeft uzelven, of gij tot de familie van Jezus behoort. Zoowie mijn wil doet, die is mijn moeder of broeder of zuster.

Zoeken wij vooral die geestelijke betrekking op den Heere Jezus, waardoor het sterven verslonden wordt tot overwinning en wij leeren leven in eeuwigheid. Het ga u wel. De Heere zegene u op al uwe wegen.

Voorts heb ik een kort woord voor mijne vele vrienden en vriendinnen in de Gereformeerde kerken.

Ik gevoel mij zeer aan u verbonden.

Gedraagt u waardiglijk de roeping, waarmede gij geroepen zijt als kinderen des lichts, als discipelen van den Heere Jezus, als naamdragers des Heeren, als van den Heere gerosepenen, om weder te keeren tot de paden des rechts en der waarheid.

Dat het u niet genoeg zij Gereformeerd te heeten, maar dat het u behoefte zij waarlijk Gereformeerd te zijn.

Dat het u met genoeg zij te roemen in den welstand van een uitwendigen kerkstaat, maar steeds te bedenken, dat des Heeren huis een geestelijk huis is, en dat tot den welstand van dat geestelijk huis behoort niet alleen, dat de waarheid zuiver gepredikt wordt, maar ook, dat men met den Apostel zeggen kan: Ik heb geloofd, daarom ook heb ik gesproken" als voorts wat wij aangeteekend vinden in 1 Joh. 1:1.

Al zijn wij nu geene Apostelen, blijft het toch steeds waar, dat het Evangelie eene kracht Gods is tot zaligheid een iegelijk, die gelooft.

Predikers, die zelf de waarheid niet kennen voor hun eigen hart, zijn een allerbedroefdst verschijnsel in de gemeente des Heeren.

Zij zijn gelijk aan doode muziekinstrumenten, waaruit men allerlei tonen kan halen ten goede en ten kwade.

Tot den welstand van de gemeente des Heeren behoort allereerst, dat hare gezanten zijn dienaars van den Heere Jezus Christus, die door Zijne genade zijn verlost en geheiligd en Hem van ganscher harte liefhebben en dienen.

Dan is zoo noodig, dat in de gemeente des Heeren eene gelijkvormigheid besta naar het lichaam des Heeren: dat Christus in haar eene gestalte hebbe; dat Hij door het geloof in hare harten wone en zij in de liefde geworteld en gegrond *zij*. Als wij een mensch ontmoeten, behoeven wij niet lang te gissen en te raden of het een mensch *is*. Wij weten dit dadelijk, omdat hij er op gelijkt. Zoo ook, als wij waarlijk tot de gemeente des Heeren behooren en wij in gezond geestelijken toestand verkeeren, dan blijkt het al heel spoedig, dat wij waarlijk tot de gemeente des Heeren behooren en wel eenvoudig, omdat wij op haar gelijken.

Daartoe behoeven wij geen vroom schijntje aan te nemen. Zulk een schijntje geeft niets. Wij gelijken op haar door de kracht van inwendige hartsvernieuwende genade in Christus, gelijk wij lezen: »Die in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden."

De waarlijk wedergeborene wordt vernieuwd in al zijn handel en wandel. Aan hem kan men in alles en in alle opzichten bemerken, dat hij een discipel van Jezus is, althans voor een goed kenner en een nauwkeurig opmerker in zake de dingen van Gods Koninkrijk.

Vervolgens hebben wij de gemeente er zeer op te wijzen, om weder te keeren tot de eenvoudigheid des geloofs.

Er is zooveel opgesmuktheid, onwezenlijkheid en formalisme in zake de dingen van Gods Koninkrijk *en* dat is zoo tegen het Woord des Heeren in *en* bevordert zoozeer den onvrede des gemoeds en de krachteloosheid des nieuwen levens.

Men is vaak meer vol van stelsels dan van het leven, zooals het in God door Christus is.

Vraagt men, mag men de zaken zoo eenvoudig opnemen, dan is het antwoord: Zeker, waar de Heere zelf ons dien weg zoo eenvoudig heeft gemaakt en voorgesteld, dan mag men wel zeggen: Wee dengene, die den weg ten hemel anders voorstelt dan de Heere gemaakt heeft. Maar een iegelijk moet weten, dat er eene zeer moeielijke zaak verbonden is aan het discipelschap van een Christen. En dit is, naar Christus heeft gezegd, dat wie niet verlaat al wat hij heeft, zijn discipel niet zijn kan. Voorts, dat zoo iemand het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kindeke, hij hetzelve niet kan ingaan en dat, wie iemand of iets liever heeft nevens Hem, Zijns niet waardig is.

Alzoo komt het op het wezen van de zaak aan.

Het zalig worden is gemakkelijk, maar alleen voor hem, die alles om Christus' wil verlaat en in den Heere al zijn heil en zaligheid vindt.

Ten slotte nog een woord tot de Gereformeerden. Wilt niet laag zien op hen, die niet tot de Gereformeerde kerk behooren noch roemt, dat gij er wel toebehoort, alsof zulks op zichzelf genoeg ware.

Het zal er in *nood* of *dood* op aankomen, dat wij waarlijk wedergeboren zijn; dat wij Jezus toebehooren; dat wij gelooviger in Christus zijn; kinderen Gods en erfgenamen van het eeuwige leven.

Rusten wij toch niet, eer wij het onwankelbaar kenmerk van het geloof in Christus en van het kindschap Gods in ons hebben, n. l.: het getuigenis des Heiligen Geestes in ons, opdat wij met zekeren tred onzen weg naar de eeuwigheid vervolgen en wij de eeuwigheid met blijdschap mogen ingaan, om alsdan ten volle en voor eeuwig die vruchten volop te genieten, datgene, wat ons hier op aarde in het land der vreemdelingschap reeds in zoo menig oogenblik verkwikt heeft.

J. J. A. PLOOS VAN AMSTEL.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Geachte Redacteur!

Bij dezen ben ik zoo vrij, door middel van uw blad den Redacteur van de *Heidenbode* om eene verdere uitwijding te verzoeken; eene uitwijding, naar aanleiding van hetgeen door hem in het April-nummer ons ter lezing werd gegeven.

De kerken zoowel als de betrokken personen hebben hier recht op.

Ziehier wat er, in verband met zijne mededeeling over het Heilsleger, letterlijk gedrukt staat: — »en dat het uit hun publicaties zóó schijnt, alsof de B.B. Scheurer en Zuidema'hen als medearbeiders op ons arbeidsveld welkom heetten, geeft te denken —"

Hierdoor wordt niets meer en niets minder ook den zendeling-arts bij de kerken, die hem uitzonden, van ketterij verdacht gemaakt en als een verrader van de Gereformeerde Zending voorgesteld, als zou hij, onder het vaandel van Gereformeerdheid, deze Belijdenis hier op Java ondermijnen. Vooral door dat dubbelzinnige en onwaardige — »geeft te denken" — zoekt hij het zaad van wantrouwen in de harten van hen, die deze Belijdenis liefhebben, wortel te doen schieten.

Dat ik de mannen van het Heilsleger vriendelijk heb ontvangen, en niet hen over land en volk gesproken heb, is volkomen waar; maar het is ook eveneens waar, dat ik terstond en duidelijk voor het beginsel van onze Zending ben uitgekomen. Mij dunkt, de schrijver moest hiervan ook overtuigd zijn. Of moest mijne Gereformeerdheid uit eene lompe en onbeschofte behandeling blijken? Dit laatste zou toch het minst van al Christelijk en Gereformeerd zijn.

Gods Woord eischt toch van ons, dat wij de herbergzaamheid zullen beoefenen en dat onze bescheidenheid allen menschen bekend zij.

Uit deze verdachtmaking blijkt al heel weinig vertrouwen, welke in geen geval tot voordeel van de Zending kan strekken.

Doch genoeg, deze zaak moet uitgemaakt worden. Zulke publieke beschouwingen mogen niet stilzwijgend worden terzijde gelegd.

Blijkt de verdenking van Ds. Lion Cachet, welke thans nog maar berust op eene eigendunkelijke conclusie, waar te zijn, dan dringen de kerken er bij Deputaten op aan, dat hun zendeling-arts ontslagen worde.

Blijkt het echter laster te zijn, dan diene ook openlijk deze verdachtmaking te worden herroepen.

Ten slotte spreek ik den wensch uit, dat er in 't vervolg een weinig meer gelet worde en controle uitgeoefend op hetgeen de Redacteur van de *Heidenbode*, nu en dan, onder de zoo karig bedeelde rubriek — »van ons arbeidsveld" — gaat mêedeelen.

U bij voorbaat dankzeggende voor de plaatsing dezer letteren, blijf ik, hooggeachte Redacteur,

Uw Dw. Dr.,

J. G. SCHEURER, *Zendeling-arts.*

Solo, 17 Juni 1895.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Enschede, D. J. B. Wijers te Voorburg. — Culemborg, K. Troost te Ambt-Vollenhove.

AANGENOMEN: Butum (Gron.), J. Groenewegen te Hoogeveen (Dr.) A. — IJlst, G. P. Oberman, cand. aan de Vrije Universiteit. — Hengeloo, P. Zijlmans te Ruinerwold c. a. — Hoofddorp, A. M. Diermanse, cand.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Delft, P. J. van Melle Jz. te Nijkerk op de Veluwe. — Haarlem, A. J. Th. Jonker te Dordrecht. — Oudega (Hemelumer Oldephaert), A. Bechger, pred. Dutch Reform. Church of New-York, te Hemmen (Geld.) — Gatrelsweer, Joh. Vinke te Gramsbergen. — Horsten, D. J. Avis te Lettelbert c. a. — Oldeholtwolde, R. Kijlstra te Korterwaag. — Peins c. a., R. K. Dijksterhuis te Oldebert. — Bladel (toez.), W. C. van Senden te Made. — Monster, D. Oringa te Wijckel. — Stadskanaal, G. Vossers te Schoonoord (gem. Sleen). — Oudeschans, J. Elsveldt Bosch te Groningen. — Dongjum (Fr.), J. Brink te Vledder (Dr.) — Ee, H. Waardenburg te IJtens en Hennaard. — Waarder, J. A. van Boven te Ede. — Rossum (Bommelerwaard), M. J. Sanders te Numansdorp. — Oppenhuizen (cl. Sneek), F. J. Los te Bruchem. — Zuidland c. a., A. de Pecker te Gorinchem.

AANGENOMEN: Klundert, M. Balskoul te Burgwerd en Hichtum. — Ahlsekerk, H. Schuttevaer te Ursem.

BEDANKT: Aalten, C. W. A. Nonhebel te Harmelen. — St.-Michielsgestel en Schijndel, W. J. Ondegeest Jz. te Vucht en Cromvoirt. — Lopik (Utr.), W. A. Keers te Veere (cl. Middelburg.) — Gameren, J. G. Bruining te Leerdam. — Breedevoort, H. Koops te Valkenburg. — Hellouw (gem. Haaften), Th. G. C. Rappard te Zuilichem. — Dreischor (cl. Zierikzee), P. Steenbakker Mortiyon Luysen te Leksmond. — Hooge-Zwaluwe, J. C. Prins te Alinkerk en Emmikhoven. — Melissant (Flakkee), J. H. van 't Hoff te Den Bommel. — 's-Gravenland, J. W. H. Kalkman te Alfen aan den Rijn. — Elburg, J. C. Klomp te Lunteren. — Terwispel, R. Kijlstra Jz. te Korterwaag c. a. — Woutershoude, A. S. Talma Dm. te Haaften (cl. Zalt-Bommel.) — Wilp, S. H. A. Begeman Pz. te Holwerd.

Advertentien.

GETROUWD:
DIRK DZN. GOEDE
EN
AAGJE KALF.
Landsmeer, 16 Augustus 1895.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
Prinsengracht bij de Prinsenstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

Christelijke School
met uitgebreid leerplan,
te ALFEN aan den RIJN.
Opening 16 September a. s.

Deze Inrichting voor Opvoeding en Onderwijs wordt Ouders en Voogden beleefdelijk aanbevolen. Prospectus en adressen ter informatie, benevens een overzicht van verkregen resultaten van het onderwijs, worden op aanvraag toegezonden door den Hoofdonderwijzer,
H. SCHOLTENS Kz.
Breda, Augustus 1895.

Theologische School
der Gereformeerde Kerken in Nederland.

In de maand Juli ontvingen we de volgende **collecten:** Van de gemeenten: Oudega c. a. f 8.85; Bozum f 4.50; Sybrandaburen f 4.10; Goenga f 8.25; Hindeloopen 1894 f 3.03½; Hindeloopen f 3.72½; Balk f 2.15; Sloten f 1.05½; IJlst f 6.37; Oppenhuizen f 7.25; Gaastmeer f 2.36; Woudsend f 3.10; Wijckel f 1; Workum f 14.35; Oosthem f 3.41; Hemelum f 1.97; Sneek B. f 10.17½; Heeg f 6.59; Warns f 2.47½; Hommerts f 6.78; Oudemirdum c. a. f 4.50; Koudum f 8.60; Bunschoten A. f 36.44; Kuilenburg f 5; Aalst f 2; Zuilichem f 3; Geldermalsen f 2.53; Poederoijen f 2; Herwijnen f 9.53; Well f 3.95; Vuren f 1.15; Rossem f 1.53; Nieuw-Leuzen f 4.20; Ommen f 12.30; Heemse A. f 9.90; Vroomshoop f 8; Den Ham f 11.80; 's Gravenmoer f 5.90; Helenaveen f 1.80; Oosterland f 6.10; Zierikzee f 7.50; Zierikzee f 9.75; Brouwershaven f 3.12; Brunisse f 8.92; Putten f 7.90; Leeuwarden B. f 12.62½.

Halve collecten: Katwijk a/Zee f 7.36½; Katwijk a/d. Rijn f 6.44; Leiden C. f 11.67½; Lelderdorp f 16.90½; Rijnsburg f 9.50.

Giften: Door. Ds. J. Joffers te Schoonebeek, gift gevonden in de kerkcollecte f 2.50.

Voor de uitbreiding: Uit de gemeenten: Drachten f 8.50; Boornbergum f 2; Oudega f 3; Surhuisterveen f 4; Rottevalle f 3.50; Enkhuizen f 24; Opperdoes f 12; Urk f 40 en Gorinchem f 28.50.

De maand Juli was wederom voor onze Theol. School en ook daarom voor de kerk een rijk gezegende maand. Niet minder dan veertien Litt. studenten werden met goed gevolg geëxamineerd en tot de Theol. lessen toegelaten. Acht deden hun Theologisch A. en bekwamen consent om voor de gemeente op te treden, terwijl eenentwintig tot den H. Dienst beroepbaar werden verklaard, waarvan reeds velen een of meer beroepen hebben ontvangen. Stemme het allen, die de eigene inrichting lief hebben, tot ootmoedigen dank, dat God onze Theol. School zoo rijkelijk zegent en dat hare vruchten in de gemeenten steeds meer worden gewaardeerd.

J. NEDERHOED, *Penningmeester.*
Middelburg, 19 Augustus 1895.

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15—17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO ½ pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon teruggetaald.

DE ZONDAGSSCHOOL.
WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.
Per jaargang franco per post f 2.50.

Inhoud van het Nr. van 21 Augustus 1895: **Onderwerp voor 1 September.** — **De eene ware weg.** — **De eenheid der Heilige Schrift.** — **Kinderspelen.** — **Waak op, harp en luit!** — **Veelerlei.** — **Advertentiën.**
Amsterdam. HÖVEKER & ZOON.

ENCYCLOPÆDIE
DER
Heilige Godgeleerdheid,
DOOR
Dr. A. KUYPER.
Drie Deelen, ingenaaid f 16.75; in drie halffiederen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).
Amsterdam. DE UITGEVER, J. A. WORMSER

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:
In de Schaduwe des Doods.
Meditatiën voor de Krankenkamer en bij het Sterfbed,
DOOR
Dr. A. KUYPER.
Prijs f 1.90. In stempelband f 2.40.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZONEN.

Instituut „ZETTEN."

Bij genoegzame deelneming wenscht een Geref. Hoofdonderw. met acten voor Fransch en Duitsch, en bekend met het Engelsch, te **Zetten** eene **KOST- en DAGSCHOOL** op te richten, in het gebouw van het vroegere Instituut »*Groeneveld*."

Opgave van in- of externe leerlingen, of vragen om inlichtingen, worden vóór 30 Aug. ingewacht, onder lett. C. H., aan het Bureau *Heraut*.

Henry en Stackhouse
compleet, gecartonneerd linnen rug, door bijzondere omstandigheden aangeboden voor f **105.** Levering franco en à contant. Br. fr., lett. T., aan den Boekh. J. J. DE DIE, Vijzelstraat 12, *Amsterdam*.

UITGAVE van HÖVEKER & ZOON, te AMSTERDAM:
GEDICHTEN
van
J. A. WORMSER.
Prijs f 1.25. In stempelb. f 1.90.

Vrije Universiteit.

Een opmerkelijke beweging heeft in de laatste jaren plaats gehad, onder de studenten aan de onderscheidene Universiteiten in Engeland, waartoe de stoot van Amerika is uitgegaan en waarvan het gevolg is geweest, dat zich een bond van Christelijke studenten heeft gevormd, bedoelende de bevordering van het bestudeeren der Heilige Schrift en den Christelijken wandel, zoomede van eenigen bescheiden arbeid in het Koninkrijk Gods, als het geven van Zondagsschoolonderwijs, enz.

En, zooals de Engelschen altijd doen, wanneer zij eenmaal eene zaak met hart en ziel hebben aanvaard, niet tevreden, dat alleen *Engelsche* studenten tot die goede keuze mogen komen, wenscht men thans die beweging ook naar andere landen overgebracht te zien, om eene »Wereld-Unie van Christelijke studenten" te stichten.

Een zeer belangrijke vrucht van deze beweging mag genoemd worden de levendige belangstelling, welke daardoor is gewekt in het werk der Zending onder de heidenen, en welke aanleiding heeft gegeven tot het stichten van eene vereeniging van toekomstige zendelingen, eerst in Amerika in 1886 en daarna ook in Engeland in 1889. In 1892 werd te Edinburgh eene conferentie gehouden, welke aan den bloei dier vereeniging in Groot-Brittannie zeer bevorderlijk is geweest, terwijl werd overeengekomen, dat jaarlijksche bijeenkomsten zouden gehouden worden, om elkander in het voornemen om zich aan het werk der Zending te wijden, te sterken en te schragen door gemeenschappelijke opwekking en gebed. Zulk eene bijeenkomst werd ook dit jaar gehouden te *Keswick*.

Deze vereeniging van toekomstige zendelingen telt thans reeds meer dan 800 leden, waarvan meer dan 100 de verklaring getoekend hebben: »Het is mijn voornemen om, zoo God het wil, zendeling onder de heidenen te worden."

Dit resultaat is te merkwaardiger, wanneer men bedenkt, dat het tot vóór weinig jaren eene zeldzaamheid was, dat een student zich voor het werk der Zending voorbereidde.

De kerk van Christus, die van haren Koning bij Zijn scheiden van de aarde de opdracht heeft ontvangen het Evangelie te verkondigen aan alle creaturen, opdat »Zijn koningrijk kome", kan niet anders dan den Heere danken, wanneer hij arbeiders uitstoot in Zijnen wijngaard. Moge ook in ons vaderland eene krachtige opwekking tot onze geloovige jonge mannen uitgaan, en bij velen ingang vinden, en ook onze Vrije Universiteit door den Heere als opleidingsschool gebruikt worden.

W. HOVY.